

[Peter Nielsen.]

flytning fra en anden konto eller opsparing, som ville være kommet alligevel, kan en sådan udvidelse derfor nemt give det modsatte resultat af det tilsigtede. Det hele er selvfølgelig et skøn, der ifølge hele sagens natur må være noget løst. Min kærlighed til en udvidelse af kapitalbindingen er altså meget behersket, og jeg synes, at den højtærede finansministers forslag om en præmieopsparing er mere tiltalende, idet den stiller alle skatteydere og opsparere ens. Men som omtalt er jo alt til fri forhandling i udvalget, og mit parti vil deltage med åbent sind og hjerte i disse forhandlinger.

Det primære i disse forhandlinger vil sikkert blive, om omsen skal lægges i detail- eller engrosledet. Der har måske været for kort tid til disse forhandlinger. Vi plejer ellers altid at gennemføre afgiftslove i et snuptag; men da der her er tale om en for Danmark helt ny form for afgift, er det naturligt, at en masse misforståelser er opstået. Mange af de protester, udvalget har modtaget, skyldes ukendskab til, hvordan omsen skal virke. Disse misforståelser skyldes vel også den hurtighed, hvormed lovforslaget kom, men da man nu får mere tid til at sunde sig i, vil disse misforståelser kunne rettes, ligesom detailhandelens misfornøjelse sikkert vil aftage noget. De foreløbige konklusioner går dog ud på, at detailhandlerne vil være bedst tjent med oms i detailledet, hvorved de får ubeskattede varelagre, og hvorved store koncerner og kædebutikker med egne grossistvirksomheder ikke får en ekstra konkurrencefordel.

Det er også værd at understrege, at omsen ikke på nogen måde vil anfægte købmandens ret til frit at kalkulere prisen for sine varer; han skal blot ved en sådan kalkulation tage i betragtning, at $\frac{1}{20}$ af omsætningen skal afleveres til staten. Men mit parti er altså villig til at forhandle om detail- eller engrosoms.

Foreløbig anbefaler jeg ændringsforslagene til udskrivningslovforslaget, som altså går ud på, at statsskatten indtil videre opkræves efter de gamle satser. Samtidig udtrykker jeg håbet om, at de fortsatte forhandlinger kan føre til et godt og positivt resultat, således at skatteyderne snarest kan få den ventede skattelettelse og vi kan finde en form for oms, der giver de

handlende så lidt besvær som muligt og betinger en rimelig byrdefordeling mellem de forskellige indtægtsgupper. Bliver det af praktiske grunde nødvendigt at tage alle konsumvarer med ind under omsen, må det betyde, at det derved indvundne beløb kommer grupperne med de mindste indkomster til gode. Jeg anbefaler.

Føged: Når det ærede medlem hr. Peter Nielsen nu siger, at de mange protester mod omsætningskatten skyldes uvidenhed, giver han dermed udtryk for, at den måde, hvorpå regeringen har fremsat lovforslaget herom, den hastighed, hvormed det har skullet behandles i det høje ting, har været så urimelig, at det ikke har været muligt for nogen som helst at skaffe sig nogen som helst viden om de forskellige problemer. Derfor skal der ikke rettes bebrejdelser mod erhvervslivet for, at det har været uvidende om de forskellige ting. Der har ikke været mulighed for på nogen som helst måde at komme i besiddelse af de oplysninger, som regeringen har givet i en betænkning, som det for øvrigt har været meget vanskeligt selv for folketingsmedlemmer at komme i besiddelse af, og som erhvervslivets folk aldeles ikke har fået tilstillet. Uvidenheden skyldes den hastighed, hvormed lovforslaget er fremsat, og må være regeringens ansvar, og fremgangsmåden er udtryk for en vis kluntethed i oplægget vedrørende beskatningsforhold af så vid udstrækning.

Når det ærede medlem hr. Peter Nielsen dernæst siger, at vi må skynde os at komme i gang, så befolkningen kan få de skattelettelser, den sukker efter, er realiteten den, at skattelettelsen, som den højtærede statsminister også lige har sagt i en tale, består i en yderligere forhøjelse af skatteudskrivningen på 500 mill. kr. Hvis man kalder det en skattelettelse, er man forholdsvis nøjsom, hvad angår anvendelsen af dette ord. Den situation, vi befinder os i, synes jeg nærmest kan karakteriseres ved et billede, jeg en dag fik foræret af en flok mennesker, der famlede sig frem gennem tågen. De blev naturligvis lidt trætte efterhånden, og så sagde de til hinanden: så nåede vi så langt. Da den sætning var blevet sagt, var det enstemmigt udtryk for: men hvor er vi? Det er vist den situation,